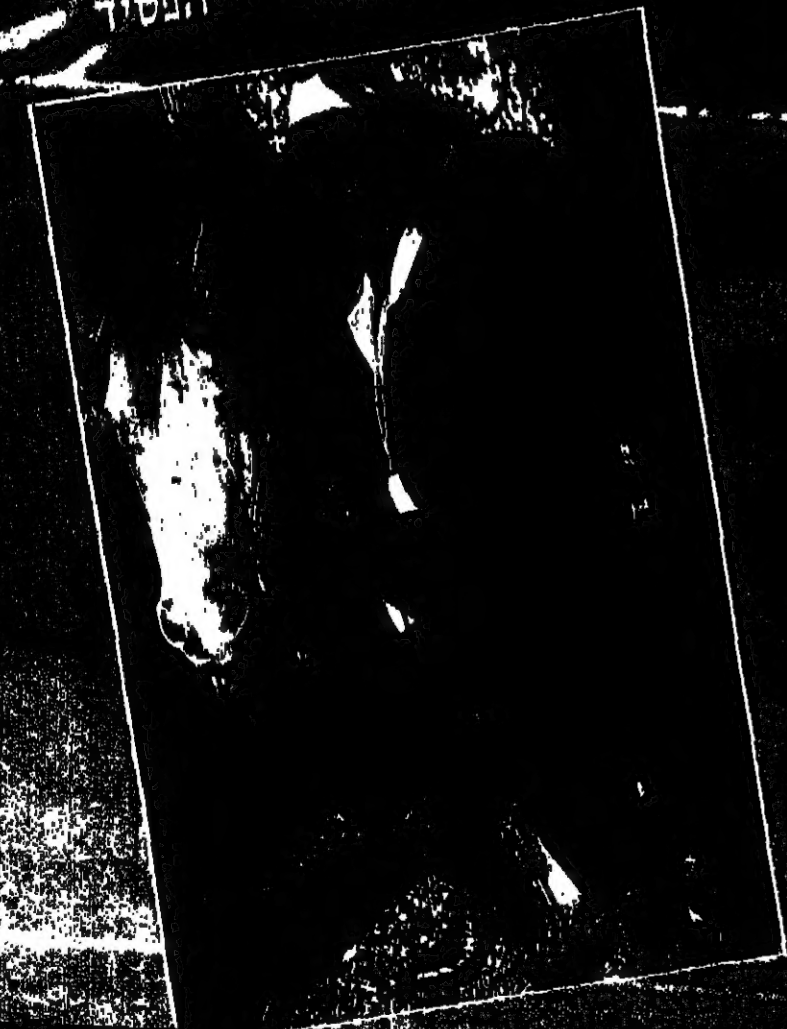

שקט סוף

רגע השיא על הדשא: ווימבלדון '87
 סטלמן חוזר הביתה
 מלך אירופה, גאליס, אורחו של סילבר
 מאמני הגמר של הנ.ב.א. - מבט אחד
 "האיש שלעולם אינו מפסיד" - הפסיד

50% מציאת

60%

60% מן הגברים בישראל קבעו

חד וחלק

Gillette

ממחקר פור"י שנוערך בשנת '87 עולה, כי 60% מן הגברים בישראל - המתגלחים בסכיני גילוח - מעדיפים את גילט.

(פי שניים וחצי מן הבחירה הבאה).

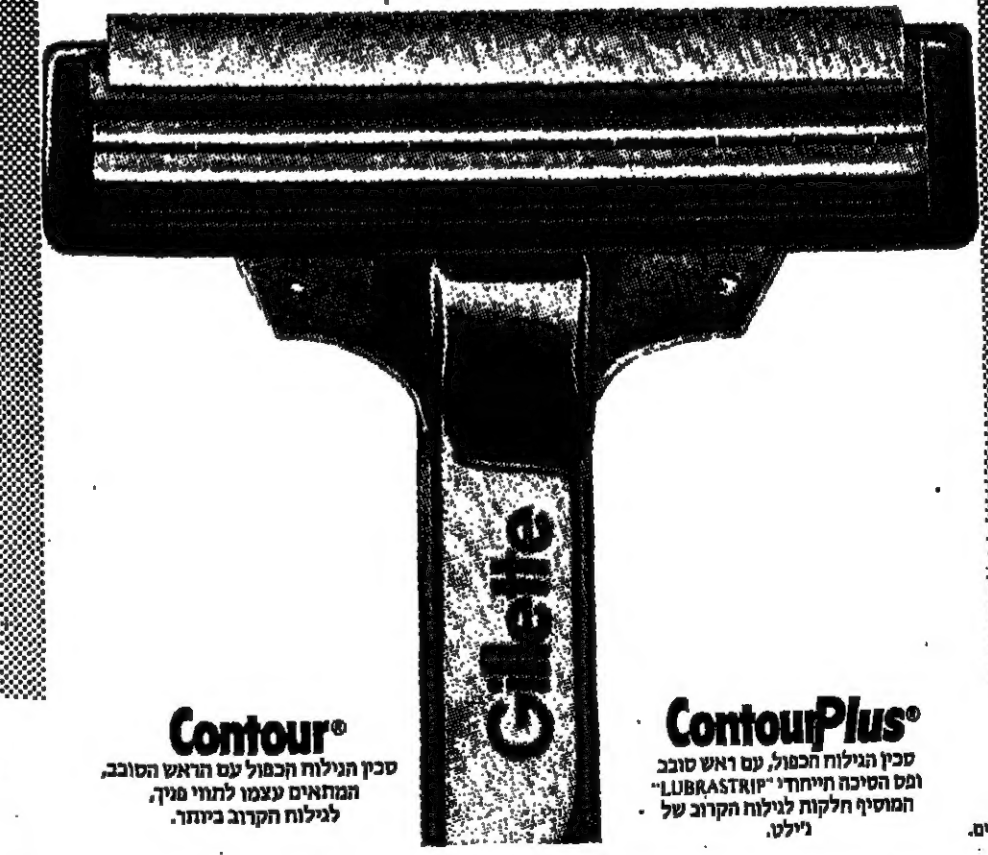
המשיבים במחקר נתנו לגילט עדיפות בתכונות הגילוח הבאות:

- * איכות וחדות הסכינים.
- * קלות ונוחות הגילוח.
- * מספר הגילוחים לסכין.
- * איכות הגילוח - חלקות הפנים.
- * וחשוב ביותר: רוב המוחלט קבע כי

גילט נותן לך את התמורה הטובה ביותר לכסף!

הצטרף למליונים רבים ברחבי העולם, אשר הפכו את סכיני הגילוח של גילט למכרים ביותר.

גילט - מס. 1 בעולם

GII
 סכין גילוח חבולה
 ומכילה

Contour
 סכין גילוח חבולה עם תרגום הטוב, המזמין עצמו לתנוי פני, למילוח הקרוב ביותר.

ContourPlus
 סכין גילוח חבולה עם ראש סובב "LUBRASTRI" המסיק חלקות לילוח הקרוב של גילט.

Blue II
 סכין גילוח כמול ודיות באחד, לילוח קרוב ולנחות בשמש

* פור"י - אומיבוס, יוא"ר 87, 650 גברים בוגרים.

סידור מלאכה

מזל בגליון
 16 מעב חיים בכדורסל: 17 מלך איזופר, מאלסן 18 מזל
 חיה/שקית 19 ג.ב.אן 10-11: לקראת ווימבלדון 17
 12-13: מוסטר מארטינה כמו קאובין 14-15: המסדו של
 ארין מוסטן 16-17: חזית של לרין 18: תחזיתות 20:
 חטיף 121 ד'אטוני לא חית שכן 22: אורז בייט.

בשער
 בוריס בקר, פעמיים צול
 כך אחרי ווימבלדון.
 בתצלום השטן
 מארטינה (ראח מוסטר)
 והוסט (צילום גאמא).

עורך: אלכס דורון
 עריכה: טובי מולק
 עריכה גרפית: שמי דן
 צלם: עדי אבישי
 עורך מדור הספורט:
 אבי בעלזיים

שבוטנספורט
 מדפסת: גיל שניידר, חילוק עמיר טל: 031439442
 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"

אדם: סוד חדש!

כולל: "אין מוצא"
 "זריחה על המדבר"

המלחמה

הווי תוראמן חדש

כולל:
 "חורף מ'גע"
 "אין אהבה"
 "ארץ רחוקה"
 "ציפור פצועה"
 "פרפר חובש"

רבקה זהר: עבריה חדש

כולל:
 "חלקת אלוהים"
 "בדרך אל הכפר"
 "דרך מוצא"
 "הלאה"

בעז שרעבי: משאלה חדש

כולל:
 "לשיר איחור"
 "עם שושנה דמארי"
 "משאלה" "לחח"

הווי עו
 על גבי קומפקט דיסק

גם בתקליטים ובקלטות

ריטה
 BREAKING THOSE WALLS

עפרה חזה
 "ערים ושברים"

שלמה ארצי
 "לילה לא שקט"

העיתון
 HELICON
 records

להשיג בכל חנויות התקליטים

נחום חוזר הביתה

אלי קמיר

כאשר האמסנאי של הפועל פ"ת קיבל ממנו בחזרה - ובפעם האחרונה - את גלי הכדורגל, התרחש משח במ"ת. אולי איזו אצבע נשלחה או אל המתנגד להוריד מסך. בכל אופן, שם, מעבר לאבק שהותיר, לאחר כמה ריצות יחסימה של המגרש עם רגלי האלום - נשאר לו עוד ארון, אוסף גביעים וקובץ של רשמים מצהיבים שבהם תועדו עלילותיו. חזרה! לא עוד כדורגל! רק זכרונות, הנרשקות על העבר, רגעים של נוסטלגיה וגם עתיד שהוא בעצם רק עבר.

עכשיו, כשכולם חוגגים כאן 20 שנה לששת הימים, אצלו, זו רק עוד סיבה למסיבה - אבל מסיבה. עוד סיבה לחגוג. אבל אצלו היא מסיבה כל"כ אחרת, כל"כ שונה.

עכשיו, אחרי 20 שנה - מתחזקת שוב קראת לו, רוצה אותו שוב אצלו. מחפשת בו את אותו דבר, נעלם במובן ידוע, שהיה כנראה רק בו אותו דבר ששעה אותה, בזכותו - למה שהייתה אימפריה מרשג.

"ו לא פ"ת שלי"

האמת, ההווה - גם אם ירצה אחרת - איננו משאיר לו עוד ברירות. לרגעים הוא מוכיח את הילד הזה שאהבת האמת הוא מוצא בעצם רק אצל אימו. קל וחומר שהאם הוא היא גם קיש ההפלה שלו. נחום סטלמן, האיש, והטל - שוב בבית, בהפועל פ"ת.

אך זו כבר לא פ"ת שלו. אורי קרני אומנם אותו אורי קרני וגם אפרים עודאי עוד נמצא שם. אך כל השאר - חדש, שונה. "זה לא המקום שעזבתי. 20 שנה התרחבתי בכל פינה בארץ ואני שמח לחזור לפ"ת - אבל לא יעזור לאיש: זו לא פ"ת שלי, כך הוא אומר וזוהי מרגיש.

נכון, הרבה אפשרויות לא היו לו. אם ההצעה מס"ת היתה מתמממת, במקרה, מאחרת להגיע אליה, יתכן שהיה נותן במקום אחר - בלינה השלישית או הרביעית. שם היו נמצאים כמה מנהלים, שגם היו מרשים לעצמם לפנות אליה. אבל ההצעה המיוחדת הגיעה כל זאת מפי - והוא מיד לקחתה בשתי ידיים ולא שאל הרבה שאלות. "ואת באמת ההצעה היחידה שקיבלתי. מיד לכשפנו אליה, השבתי בחיוב. לא חשבתי יותר מדי ואמרתי 'כן'. מעניין, כמה אנשים מוכנים להישבע שלא שיקולים מקצועיים התערבו מאחורי העיסוק הזה? מרביתם במחשבות של מחוות, משוה כמו החזרת חוב ישר. 'ששיות, הוא אומר, אם אני שומע שזה נכון, אני לא מער בכלל להתערב למגרש. אינני ניזקק לרחמים ואף אחד לא יתרחם אלי כן'.

מור. אבל גם במריכונה מוכיח לו. כנראה שגם

יציע חדש ועוד מאתיים שנה, לא יקח ממנו את מה שזוהי ורק הוא נתן להורים שלהם, בעצם להם עצמם.

הבעיה הגדולה שלו

הדוריד שלו, מאחורי הקורס, איננו מעניין במיוחד. חושבים אולי שיש איזה 'קליק' חבו שמסוגל לצאת רק כאשר השניים חיים ביחד וכשום אופן לא לתור. אך זו עובדה אצלו אין זה רק הסגנון. הוא מעריץ להישמע מקצוען ואת חיוכי העונג, הוא רוצה להשאיר במקום אחר, אולי בארצות.

אז מה, נחום, וחברים לך חדר נעדרים... אני מקוה שלא זו הסיבה. אני בכל אופן, לא מתרחק על העבר.

הוא אהב מאדן טוב, לדעתך? לא רוצה לדבר על עצמי. לא מרגיש נוח עם זה. אפשר לשאול על כך את אלו שהיו תזכיר, בכל השנים. האמת היא, שהערכה העצמית שלי נבונה - אך אינני נותן לה ביטוי בכלי התקשורת.

אחרי? אז מרגע ראשי האגודות לא מעריכים אותי?

אין לי שום חשק לנתח את הבעיה הזו. יש לי רק סיפור קטן, שאולי רק ימחיש למה אני מתכוון לפני חורש הייתי באנגליה. ראיתי שם את תומי דוקרטי, המאמן המפורסם כאשר הוא מגלה בתוכנית טלוויזיה כי מאמן השנה שלו זה באסס מווימבלדון ולא קנרל מאכרסון, שלקח את כתר האליפות.

הסיפור עם רמלה

תמיד עבר ולא התסס - אלא רק כשכמו קלי. אני לא מסוגל להפסיק לאמן. מי שמפסיק לחתום בכדורגל, פשוט לא אוהב מספיק את המשחק. כשעומדים שבהם בכל זאת התפסקה עבודתו, היה לתקופות קצרות - בעמירר וברמלה. את הקבוצה הראשונה נאלץ לנסות, עקב עונש שהעניו ואלו מרמלה מוסר - והוא ורשה לאחד מן החדר. "רמלה עשתה שגיאה גדולה כשיצאה את חדרה. ימים, בתקופה הזאת הקבוצה זכתה במקום אחד כלבד מתוך 12 אפשרויות. אלו לדעתו אנו נקודות שחסרו לה כדי להישאר בליגה הרביעית. עכשיו הם בוכים על זה".

כן, יש לו ברוקור האיש גם הודות קטנה לליגה א'. בפועל, יתכן שאין זה מוצאן להוביל לו

כך - אך מבחינת הפרטיכל הוא האיש, שלחשכו הבוס שלו נכנסו סכומי הכסף שיעדו למאמן הקבוצה.

העונה הקודמת בהפועל בארשבע היתה משוה יוצא מן הכלל, מבחינתו. על פי ההצעות שקיבל והמקומות שבהם עבר בשנים האחרונות, הוא שייר כבר לקסיגוריה משנית, זו שאינה נוחת, על פי רוב, והראות מן הסמל בבלומפילד.

לא מתרחק על העבר

"אינני רואה שום מחיתות כבוד בכך שידיתי לאמן בליגה הארצית. יכול להיות שהמיתוס הזה, שנקרא נחום סטלמן - נשבר. אבל אין מה לעשות.

קרני: לעזור לנחום לחזור למפה

הדמות הדינאמית במינוי של סטלמן כמנצח מקצועי בהפועל פ"ת, הוא מוכיח האגודות אורי קרני. קרני, מיד את סטלמן עוד מהמים שבהם שיחקו יחד ולאחר מכן כשותף לחיל את דרכו כמנצח בהפועל פ"ת. הוא ובר סטלמן חזר נעדרים.

"נחום סטלמן מגיע להפועל פ"ת באותה מתכונת כמו שהיה קודמו, גיורא שפיגל. מבחינתו, יקבל נחום אותן סמכויות, כשלצידו יתפסק אברהם גרנס. קרני לוחץ צריך להישאר - אך עדיין איננו יכול להשיג אותו ואשתי. אחר השיקולים שהיוו אותו הוא, שגרנס צריך לקבוע טוב, למרות חוסר ההצלחות שלו לעבוד לבדו ולקבל עליה את כל האחריות. לדעת, נחום איש מקצוע טוב, למרות חוסר ההצלחות שלו בשנים האחרונות. הייתי מייחס זאת לחוסר מול ולקבוצות לא נכונות. אין דרכה אנשים שיש להם את האפשרות, כמו לרוביד שחייצ, שיכול לבחור לעצמו קבוצה, מתוך מספר גדול של מעוניינים. "חץ מות רצינו לעזור לנחום לעלות חזרה על מפת הכדורגל. אמר בשום אופן לשבת, שהוא איש הפועל פ"ת וכשחזר, חרם יותר מכל אחר, בכל המגעים".

לדעת, גם בנקים כמו רמלה או הדרה, כשיודעים להעריך את מה שעכית - יש סיפוק עצום, אפילו יותר מהליגה הלאומית. דווקא במקומות הקטנים הללו יודעים להעריך יותר את העבודה - ואת התוצאות שאחז משיג. אני, מכל ביקום, הרגשתי טוב מאד עם עצמי. ידעתי להתאים עצמי והסתדרתי גם בלי הכותרות. אינני מתרפף. ולי לרגע אחר על זכויות מן העבר. אני נהנה מן הדווה וככתבל על העתיד.

חשוב לו להדגיש שהעבר אכן חלף עבר ממנו. גם את אלומי התבטת עכר דברים שלו, אינו מוציא מהארון כדי להתרפף עליהם, ליהנות. "יש חברים סכניקים לשעורים להציג בכל זה. הם דווקא נאור נהנים". בכל אופן יש בכל זאת כמה רגעים טעוי שים לו טוב על הלב. גם אם איננו מחפשים את תהילת העבר, יודע ליהנות ממנה, מעת לעת. "אני בחלט נהנה לראות כשאנשים עדיין זוכי רים אותי. במשחק הנבחרת ניל ליברפול, ניי נש אלי אדם אחר מרימונה ואמר: 'נחום, ב'94 נסעתי ברכבת 16 שעות מבוטכיי לקופצן, רק כדי לראות אותך משחק'. זה עשה טוב בלב כדי לשמוע דברים כאלה".

גם לחיים שלו, היום, אין כל קשר לימים עברו. מקום מנוחיו אמנם נמצא עדיין בפ"ת - אך זה בחלט מתוך הרגל וכשום אופן לא יותר מזה. "מעולם לא עזבתי את פ"ת ולא חשבתי לעזוב אותה. כאן נולדתי וזה ביתי. לבתי יש מבחינתי, משמעות עצומה. אין כאן עניין אידאולוגי, פשוט זה הבית שלי".

המקרה שלו בהפועל חיפה

את חבירו החשקנים מאן, כמעט שאיננו רואה. יוצא לו, לשעמים, להיות באיזה כנס או אירוע - ואז נפגשים, שלוש-שלוש, מה נשמע? מה הדור? - לא יותר מזה. רק בעני קופמן נשאר חביר הקרוב - "לכל מקום חדש שאני מגיע, אני נקשר במהרה". המקרה שהיה לך בהפועל חיפה, עדיין מלווה אותך?

לא, לגמרי לא. לא מבחינת דף? - יכולים להזכיר. נ, זה לא מעני עדיין? לא. אהה מתחילת? לא. אולי תפרט קצת. אני לא רוצה בכלל לנעת בזה. מי שהעניין בפרטים, מבין שמכלל לא היה לי קשר לנושא הזה. בסך הכל ידעתי מהדבר - ולא משרתי עלי. אני ידע עוד הרבה דברים שמתרחשים בכדורגל, ואני לא מרבר עליהם.

- דברים שנבולים בפליליז? אני לא אמרתי 'גובלים בסלילים'. עוזב את זה. אני לא רוצה להתייחס לכל הנושא הזה. בהפועל פ"ת הציעו לי את תפקיד המנצח. אבל יש על כך כמה גירסאות. הן תמוקות בסמכויות שהיו לי שם. אחת מהן אומרת, כי למעשה יחיה מונבל ולא יוכל להתערב בעבודתו של המאמן, אברהם גרנס. יש המועים בעניין הזה כי כי הדברים הללו אף מעוגנים היטב בהסכם כתוב, שעליו חתם המנצח החדש.

"אני בא לפ"ת כמנהל מקצועי. כל נושא הכדורגל בהפועל פ"ת יהיה תחת סמכויותי ובלעדית. יהיה מאמן - אברהם גרנס - אבל אני אחיה ראשון בין שהיו ולי תהיה אחריות עורפת. אני בטוח, שגרנס יכול לעשות עבודה טובה ואינני יכול סיבה לבעיות. בתקופה הקרובה, אני מתכוון לשווח עם גיורא שפיגל, לראות את הקבוצה במשחקי ידיות ולשתף עוד כמה אנשים בחלטבכויות שלי. אני חוזר למקום שבו השקעתי את כל הימים שלי - חץ מות השנים הללו שטיילתי בארץ. אני מאמין שיהיה בסדר".

נחום סטלמן

סגור מלא

יורד אברקוביץ' לעשות דריבל

כך זה נראה באותה לאגן מרסר (מימין) שולע מעל ראשו של דאניס הצרפתי, המבחן הבכיר בעמדה למחנה אירי.

שנת המבחן ואני יודע שזה לא קל, מה ששקורב מאד עלולה להישמע כבידור השחקנים הראשונה: "אנחנו עייפים". במסיבת עיתונאים אחרת, שנערכה לסיכום הופעתיה של נבחרת ישראל, שמעתי יורד האינגר, יורם אברקוביץ', דן לכול הבעיות הללו. לדבריו, יתל האוה, עוד היום, לשבת על מדוכה השנה הקרובה, כדי לנסות ולפתור את הבעיה הרבה - והן באמת רבות. אפילו שהן קצו והמלאכה מרובה - כמו שאמרים - אסור לאיגוד לעשות דבר אחד וחלילה מן המוות, כפי שיוצאים אצלנו לעשות ולו רק בספורט.

בשכונות הקרובים יועלו מודאגים עשרות הצעות כיצד לעשות מה והכסף לא ייוחדו לפעילות הנבחרת הלאומית בלבד. משחקי הליגה והבכיר חשופים לפרות ונא לא לשכוח את הדובר שקבע הוועדה: המשחקים על בבעי איווה השונים. גם כאן ובמיוחד במשחקי נגד האלופות של השנה (בית נגד 1) קבוצות, במקום 6 עד 7 דודש וישי קפדני מאד, לפני ואחרי המשחקים שמועדים קבועים ואת כל שאר הפעילות לחבן סביבם.

האמת ניתנת להיאמר שקל ייתן להעלות הצעות מאשר ליישמן בשטח או לי הצעות מהשורול כיצד למתן או הפלונתו הזה שנבחרת הכדורסל של הכניסה עצמה אליה, אך בזהירות המיידית-כמה אני מעלה שוב את דעתי צימצום הליגה שלנו לשמונה קבוצות שיתמודדו בארבעה סיבובים - כלומר 12 משחקים בעונה, ואז, אם רוצים להוסיף קצת זמן לנבחרת הלאומית - אפשר לומר אפילו על "הפרה הקדושה" ששמה נכר. לעניות דעתי, המצב כפי שהוא מצטייר כיום, הוא מצב חירום. מצב כזה מן מן שידחה השנה סעיפים בתקנון, במצב כזה יכול האיגוד לקבל החלטות מהיגוע לטוב אני לא מתכוון לחופזה שבדבר, אלא להחלטה שתבוא אחרי דיון משמעותי.

אני מכיר את היורד החדש של האיגוד גם מהצד הספורטיבי שלו, אך בעיקר א שומע על הצד האירגוני שלו בעבודת היומיומית. יורם אברקוביץ', שתואר של אחת כמי שמחזיק בידיו את "השולטן של המדינה" - בהיותו יורד איגור שוביח חתם החשמי - יכול מן הסתם לצל את חסות וכישוריו באיגוד המקצועי שלו, כדי לעשות סדר באיגוד הכדורסל התחבש שלו.

וזה יכולה להיות עשונה הגדולה של היורד ושל האיגוד - אם אמנם יוכל לעצור בזמן המועד העומד לרשותו, להחליט ולעשות סדר באיגוד המקצועי שלו, כדי למצב חירום שאלי קולענו.

האליל החדש:

ניקי

כוכב גאליס: מלח במלח (תצלום א.מ.)

אני מרגיש לעיתים שאני בחצי הדרגות רבות בסל כדורסל. לפני כחודש קיבל גאליס הצעה רצינית מאד מטרייטר ביילאנו, אלופת אירופה 87. בסלוניקי אמרו לו: "כבאן תצא רק בארץ..." - ומיהרו להתחילו על חזה ניר, במשנים יוניים 24 מיליון דראכמות שכן כ-170 אלף דולר בעונה זו היכולת המופלאה שלו בקליעה, נתגלתה לאשונה בירה הבינלאומית, באליפות אירופה, בצרפת 1983. כבר אז סיים ראשון בין הקולעים עם 231 נקודות. באליפות העולם, אשתקד בספרד, סב היה "מלך הקלעים", עם 337 נקודות. השבוע באליפות אירופה, עם כתר אליו היבשת של נבחרתו חזר והוכתר כ"מלך הקלעים" עם 296 נקודות. 126 משחקים בדרגות, יש לו לגאליס ובהם לא רק שקלע מספר רב של מלים, גם היה לאחד הטובים ביבשת בחלוקת אסיסטים לחבריו.

היועץ: תוכי...

"מגנו המשחק שלי הוא כוח, שלעיתים אני מנסה אלי שחקנים רבים, המנסים לשמור ולעצור אותי. או אני מנסה לשחק חופשי שקלע, כך זה צריך להיות", הוא אומר.

על המניע הוא רציני מאוד, אך מחוץ לספאקס, מתגלה גאליס אחר: נייט, חייב יותר ואפילו בעל חוש הומור. במלון שבו התגוררה הנבחרת היוונית, היה תוכי. לפני כל משחק אפשר היה לראות את גאליס משוחח עם התוכי צאקו.

מה שמע מציאקו - בשאל לפני המשחק עם יוגוסלאוויה. "הוא התכיר לי כיצד עלינו לשמור על קליע 3 הנקודות של יוגוסלאוויה", השיב בחיך. ומה אמר התוכי על גאליס? "עלי, הוא לא מוכר הרבה. אני רק מתייץ אותו. למשל, לפני המשחק עם היוגוסלאווים אמר לי: 'לך ותנצח לבד'". אבל זה לא רציני. אני לא יכול לנצח לבד.

קבלת פנים בסלוניקי

אחרי הניצחון על איטליה, שאלתי אותו אם זה הרגע הנכון בקריירה שלו: "כן", השיב. "עד המשחק הבא..." מענישו וורא יאמר כי רגע השיא שלו היה בנמר נגד הסובייטים, אי אפשר אחרת.

כשהגיע גאליס לסלוניקי, סבל מבאבי שיניים ועל המגרש, מבחון וראשון, היה חלש ביותר: "חשלו אותו הבית, לאמריקה", ועקו אחריה הקנאים של ארס סלוניקי. במשחק השני, כעבור 24 שעות בלבד, הם כבר הכתירוהו בענף עלי וית.

הוא נשיר לגי, שעליה אינו מוכן להרחיב את הריכוז. "זה עניין פרטי. הרץ מזה אני פחד לומר משהו, אולי לא ימצא תן בעיניה - ואז אני בצרות", הוא מתייך.

לא תמיד הוא מתייך. על הראיון שהעניק אלכסנדר סטוביץ' (אחיו של דראון), לסלוויזיה היוונית, בעקבות המסר יוגוסלאוויה ליוון, כשאמר כי הוא מקוה שדורסים ירכסו בנמר ליוון, אמר גאליס: "אלכסנדר הוא טבח מוקו". בנמר המלח, היה כיסוי להכרזתהע האת.

הוא בעיני, אתה חנוב באירופה ילא לי לומר זאת על עצמי, אבל אני בחלס מספיק.

מאמין שאני אחד הטובים בתפקידי. זה מספיק. מקומו של גאליס מובטח באולימפוס הכדורסל. בעיני רבים ביוון הוא מבעט כמו אל קרמון. לאחר הוכייה באליפות אירופה, יש אי כאלו שמוכנים להניח את כל כסמם על הימור, שאם גאליס ירוץ היום לבחירות במדינה זאת - יכה בנשיאות ויכנס מוקו, אולי אף לתקופת-כהונה ממושכת יותר מכל מעמד אחר לפני...

שמואל מילר

היוונים יציבו אותו, לבטח, על האלימפוס שלהם, עם שאר האלים הקדמונים

עתה לבחירות לנשיאות, היה ווכה ברוב מוחץ ■ ניקוס גאליס, מלך אירופה, אלוף היבשת ■ בתחילת השבוע הוא "שיגע" את אתונה כשהיכה את הרב הרוסי. אמש היה אורחו של לו סילבר במשחק ההוקרה וההצדעה בת"א

מרדכי רוזנבלום אתונה

כל אליפות והגיבורים שלה. אליפות אירופה בכדורסל ידעה בשנים האחרונות כוכבי-על רבים שהלחינו את היבשת. שמת שגרשמו בספורט היסטוריה של המשחק: סרגיי בלוב, ארוורדאס סאבוניס, דני מגני, מירלוגאג' מארווראס, ויין ראצנבר, דראון סטוביץ', קרטימר צ'וס'י ורבים מבני לאומים שונים, שכולם מופיעים בפנייה הצמח. כולם תכריכו בו.

האליפות ה-25, שנעלה בראשית השבוע בארונה, הציגה את הכוכב החדש של הכדורסל באירופה: ניקוס גאליס. האליל היווני של העת החדשה.

אין היום בית ביוון שאינו מכיר אותו. עד לתחילת המשחקים היה הכדורסל, רביעי או חמישי בטבלת העדיפות של חובב הספורט הממוצע

ההחלטה

ההחלטה

ההחלטה

ההחלטה

ההחלטה

ההחלטה

ההחלטה

ההחלטה

ההחלטה

ההחלטה

ההחלטה

ההחלטה

ההחלטה

ההחלטה

ההחלטה

ההחלטה

ההחלטה

ההחלטה

ההחלטה

ההחלטה

ההחלטה

ההחלטה

ההחלטה

ההחלטה

ההחלטה

ההחלטה

ההחלטה

מה היה/יהיה

טובי פורק

העולם שייך לצעירים - נדב הנפלד

הרבה מים זרמו והתחלפו בכיכור מלכי ישראל מאז הישגה ההיסטורי של נבחרת הכדורסל באליפות אירופה שהתקיימה באיטליה ב-1979. עם בניגוד לכל הציפיות הצליחה ישראל לטפס לבית העליון - אז 1-6, אחרי ניצחון מזהים על יוגוסלאוויה בבית המוקדם. בבית העליון הספיקו לישראלים ניצחונות היסטוריים (אז) על ספרד וצ'כיה, על מנת לשחק בגמר הבחנות ונשכח מול הרוסים, שאז, כמו היום, נושאים עימם שובל מיסטי, של חבורה בלתי ניתנת להכנעה.

מאז נוסו כמה וכמה שיטות דירוג באליפויות אירופה, והשנה הספיקו שני ניצחונות על מנת להישאר בדרג א' האירופי (מקומות 1-8). ניצחונות שעד לפני כשבעים וראו בטווח השגתם הישגים של כדורסלני ישראל. השיטה אמנם שונתה, אולם התוצאות, לעומת זאת, היו שונות לחלוטין. את עניין הניצחון על הצ'כים הצליחו אמנם הישראלים לשחזר, אבל זה היה ניצחון ראשון, מרשים כשלעצמו, ואולם זה שבא אחריו, על רומניה, ביסס את מקומה הבטוח של הנבחרת במקום ה-11 המכובד, אחד לפני האחרון.

מילים רבות הושחתו על הקרב הגדול והמר בין המלך היוצא, ליושג - מיקי מול דורון. משקעי מכבי תל אביב הדיסקרטית נוצאו להם מוצא פרוע בקרב על דמותה החדשה של הנבחרת, ושני המתמודדים לא חסכו איש מיריבו את כל האש שהייתה נצורה בווישק זמן רב. דורון עבד קשה על מנת להצדיק את הכותרת, שותבססה על קואליציה כמעט

נא להכין, למי שעוד לא למד: עכשיו מ' של נבחרת ישראל הוא נדב הנפלד, לא עוד הפנתה. צילם: צביקת ישראלי

מחשבות פורק

מדעים למילכוד בו נמצא- היא (באופן מפתיע) - עובד בשנים עברו, ובמידה רבה גם היום, כל מי שעובד בחיך את גבול המטריד-חשעים (פלוס מינוס), והפך אינסופית לפיכוד בכל מהלך התפתחות ככדורסל, בקבוצות חשש את נבחרת הלאומית הצעירה, נדב נהנה בשנות נעוריו ממשק אינטרסנט (לדבר) כאיה מליניאק (מפרוט), וסו שניל אותו בבית הספר לבדו, ברמת-השרון, אשר מלח בשניים שורב לא היה עוד אחד מאותם גבוהים אשר משמשים כמילים בעיניים נבחרים בנעור, ומתמחים של האמריקנים הגבוהים והחזקים באמת בשמיעים לבגדים. נדב גדל אחרת, גם בעיניים בהן שירת את הקבוצה הצעירה מורמת-השרון, ובמקביל - נבחרת ביה"ס התיכון המקי של רמת-השרון - לא השתנה בו כבסטר. נדב אימץ לעצמו את העמדה שהייתה לך אחרת, על לו סילבר בשנות היפות, משתו איש בשמת הפוסט העליונה, משם הוא טל להשתמש ביעילות מזהירה בראיית המשחק הפתולית שלו. הכדורים, במשחקים שט שיוחק יותר מדקות פחות, עברו דרכו, ומכאן נוצרה צורה הטובה ביותר לקליטת הקשת של קבוצתו, או מדריו של ליל יס לו רכב ומדיניות מטווחים קצרים ובעיניים מיקום מעולה מתחת לסלים בהנהגתו כחוקם, מיקום אשר חזפה לא אחת על חזית גובה או עוצמה מופתית.

נדב הנפלד, עם הנהגתו ונבחרתו, ההשקעה רבה מצידו, צדק וטל שיתוף הציר המשותף של הנבחרת או של כל קבוצה בה יושחק, משחקו של החבר הצעיר הוא משחק רב-היכולת, משחק אשר משפיע על גודל ויחול הכדור בין כל החברים בקבוצה בה הוא משחק, למשל לא יעלה לקליעה, אם רק חוש שיש מישורו בסביבתו בעמדת קליעה טובה יותר. אישית יעל - מעל לכל, נדב יוכל למצוא את הכישרון האדיר החביב לו, על המגרש, דמות דומיננטית יתנהל המשחק. יש לו את האישיות המתאימה לכך, יש לו את הכדורסל הנוכח, היעיל, המרחיב, כדורסל של מנצחים. נדב הנפלד הוא השחקן הישראלי הבכור, במקום הבכור וכשיבוא ומנ - גם בזמן הבכור, שיעלה את ישראל בחזרה למקומה הראוי בליגה האירופית. נדב הנפלד הוא לא כבד צ'ק שמבטחו למישהו, כישרון מבטיח, נדב, כבד היום וביתר-שאת בעתיד הקרוב (אליפות דרג ב' בטסטמן) - כבד יצא מהגדרת ההבטחה, וממצא כבר בינו, בשדה ההגשמה.

מאט וייל: אופק עניבות וחליפות מרשים

אבי בטלהיים

פאט ריילי, בהופעה מסוגנת ומלוקטת כהרגלו, מכינס מכער לעמוד הכרומה הצבעוני בשבועון 'ספרטס אילוסטרייטד', והו גראה כמו פירסומת להכשיר גברים או שעונים, לא, לא תכשירים - אבל פירסומת לחברת ביטוח, גם את זה עשה מאמן לסיאג'לס לייקס, והוא לא יוצא מקופה מן העסקה. לחשכון הבנק שלו וזרם עוד חופן הגון של מרששים מאר הגון.

אוסף עניבות מרהיב

אני מקבל יותר קרדיס מכל אחד אחר על כך שאני לא מקבל קרדיס, אמר בראיון עיתונאי, ערב פתיחת סידרת הגמר, "אבל אני חש שאני זוכה לחברה מספקת מן השחקנים, הצוות וההנהלה והילוסופיה שלי היא שאם מאמן מקבל יותר מדי קרדיס - זה לא טוב".

מאמן הלייקס, המחזיק בכיסו את אחת הנצונות הכהה ביותר בליגה ובמשחקי הפלייאוף, חש שזו השנה הגדולה שלו, וכך חשם גם שחקניו. אשר מג'יק ג'ונסון: "העונה הוא ביצע את השינויים הנכונים, הוא יודע מה הוא רוצה לעשות. הוא מאמן שכתוב בעצמו ולכן אנתנו כסוחים בעצמנו".

אבל המאמן, בעל אוסף העניבות המרהיב ביותר שאיתו, איננו מאפשר לעצמו להיסחף על גל הנצלה ואינו מוכן שידתמו את העגלה לפני

קיי.סי. ג'ונס: בלי ג'ונסונים, משעמם עם עתונאים

שליח "מעריב" לסידרת הגמר בנ.ב.א. משווה בין שני המוחות שמאחורי הלייקס והסלטיקס, מאמניהן של הקבוצות שהתעמתו על "אליפות העולם האמיתית" כל אחד מהם טיפוס, כל אחד - אישיות

הסמל של פאט האפרורית של קיי.סי.

מסחית זמן מדיפוש אחר ניסוחים. איש עבודה אמור. את החליפות שלו ניתן להשיג בכמות כחצי המודר מן המילה האחרונה סריילי עוטה. בשוחות עם העיתונאים, פוגשים אדם משעמם בניתוחיו, הכל אצלו צפוי כל-יך ונערד עוקצנות וסובבנות לשון. הוא לובש בלייזר ירוק, עם סמל הסלטיקס, הצהאורון מרשל, הוא נועל נעליים בלתי מנוהות, הכינס האחרון של מכנסיו נפוח מאדק וניירות הוא אותו כיד קפה בכוס קרסון. ניכר בקיי.סי. שהוא משיב לעיתונאים לא בחמרה, הוא עושה זאת, כי זה חלק מהגלב שלו ומייל ש-30 הדקות שוקצו לעניין, יחלפו חיש מדי. ריילי, לעומתו, נהנה מהמיפגשים האלה, אהב את התמודדות עם השאלות, במיוחד העוקצניות, שמאפשרות לו לשחרר מענה מושחז. לא תתפוס אותו מעיף מכס לשעורו במהלך הראיונות. ואנב, הוא עתד שצון זה, הראוי ליתר מאשר סתם מכס החוף.

"כמו האוררט"

קיי.סי. ג'ונס הוכר לי את הבית. לאחר ההפסד הביתי במשחק 4, 106-107, האשים את אחד השופטים, איל סטרום, בשיפוט עיין. "חשבתי שהוא לובש את מדי הלייקס", סנט מאמן הסלטיקס.

למחרת, בפגישה הקבועה עם העיתונאים, שאלוהו האם הוא מחזיק ברעיון שהשיפוט גרם להפסד הלאיטימפטי. זו הייתה הורמנות בלתי רגילה לג'ונס לתק את ההשתלחות האמנוציונאלית שלו, שניות אחרות לאחר שריקת חסיים, אבל מאמן הסלטיקס לא קפץ על העגלה ולא חשף את החיכוכים והערמומיות שהוא מפגין בזהל משחקי קבוצתו. "ידידותי על השופט אחמל ואחז שמעת אותו", השפיר ביבועש לעבר העיתונאי.

ובכל זאת איימפטר לומר שפה וסס ג'ונס לא נמנה לזרוק איזו תשובה בלתי צפויה. לאחר המשחק השני בסידרה (141-122 ללייקס), שאלוהו עד כמה הייתה הפריצה המוהירה של הלייקס מרשימה. השיב קיי.סי. ג'ונס "עד כמה מרשים האוררט"

שופטספורטס

מקור: ספינקא

ביום ב' מתחילה "אליפות העולם הכלית רשמית" בטניס, בווימבלדון ■ בוריס בקר וזה בתואר פעמיים ברציפות בשנתיים האחרונות. איוון לנרל חותר לכתר היחיד שטרם הניח על ראשו ■ מי הם שאר המועמדים להיאבק על הכוכרה - בין הגברים והנשים ■ האם תשחור שטפי גראף את הצלחתה בפאריס, מול האלופה ה"נצחית" מארטינה נאוורטילובה

סרג'ו ליברנסקי

עונת המשחקים על הדשא, החלה רק ב-8 ביוני, בקווינס אבל כבר ביום שני הקרוב, 22, תגיע לשיאה ב"קדוש הקדשים" של הטניס ווימבלדון המורשת. למרות שתחרויות על ראש כמעט נעלמו מן העולם, לטובת מיטחים סינטיטיים - ווימבלדון ממשיכה להיות את אליפות העולם הכלית רשמית. זה גם השם הראשון של ילד שמתחיל לשחק טניס. זה שם נידרף לטניס איכותי. כל מקצוען שואף לזכות בכתר ווימבלדון, המבטיח כניסה לאולימפוס הטניס.

לאיוון לנרל, ווימבלדון זו השאיפה הגדולה, מיטת הנאווים. הידוע שבכתר - התואר היחיד שטרם הניח על ראשו. ספטמבר 1985, כשוכה לראשונה בפלאשינג מידו וער עתה, למרות שהוא מדורג מדי שבוע כמספר 1 בדירוג העולמי הממוצע, של ה-ATP. למרות שהשחקן תואר נוסף בפלאשינג מידו ב-1986 וגם זה ברולאן גארס ב-83/86, 87/86. למרות שזכה עד כה ב-64 טורנירים שונים, בכלל זה ארבע פעמים במאסטרס רב היקפה (בשנתיים האחרונות - ברציפות); למרות שהוא הטניסאי הראשון בעולם שהרוויח מהספורט ולכן יותר מ-10 מיליון דולר בפרסים - טרם מימש את פוטנציאלו ווימבלדון.

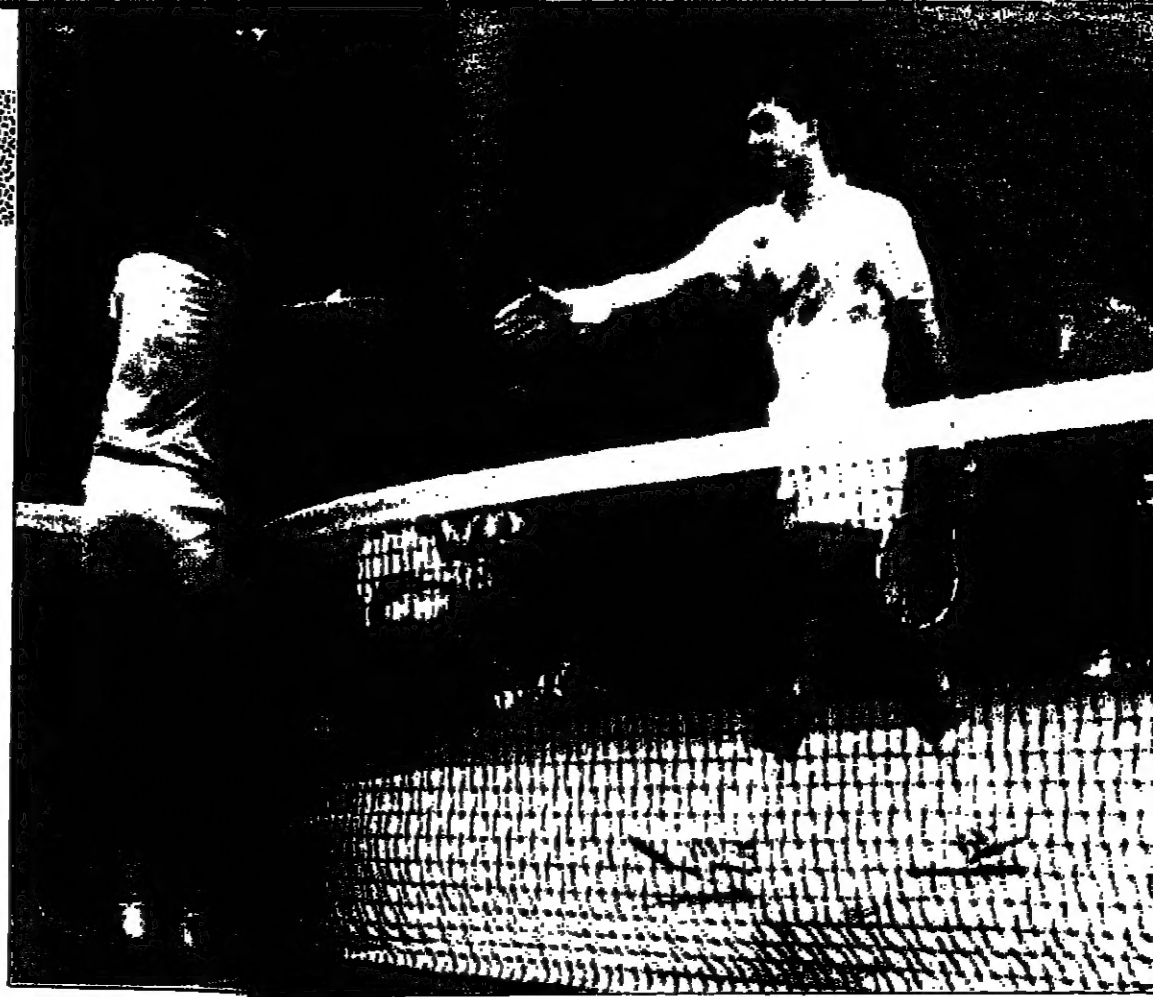
וריקת עידוד

וכייתו ברולאן גארס, לפני שבועיים, היתה כוריקת עידוד מראלית ללנרל, שער אז זכה השנה בטורניר אחר בלבד. לאחר כמה ימי מנוחה, החל להתכונן פרסית ובפשיה, ליער המיוחל. אשתקד הגיע לנרל, לראשונה, לגמר ווימבלדון - אך לא הייתה יריב לבורים בקר.

מז האוויר החם ששרר בשבועיים האחרונים בפאריס, בא הפעם לעזרה הבדלים קצו גבוה יותר, במגרשים הקשים ואיפשרו לו לפתח את משחקו מהקו האחורי, זה שמתאים כל כך לסיגנונו. לנרל, במיקומו של טני רוצן, שיפר באופן ניכר את משחקו ליד הרשת. הדבר בא לידי ביטוי מלא בגמר רולאן גארס, מול השוודי מאטס וילנדר. לנרל מניע אישור לווימבלדון '87 כשהוא הדור רצון עו להצליח. בגיל 27 השאלה היא אם לא עכשיו - אימתו.

מא וכייתו הראשונה, 1985, כשהיה רק בן 17, בוריס בקר מוזהב יותר מכל טניסאי אחר עם השם המושג ווימבלדון. הוכיחה השנה, אשתקד, עשתה אותו למלך הכלית מעורער על מגרשי הדשא. בתחילת השנה, נחל בקר כשלון חרוץ במלבורן, על משחקי רשא האוהבים עליה. הוא הפסיד בשמינית הגמר לאוסטרלי וואלי מסור. מאמנו, גינטר בוש, היה מאוכזב מחוסר הרצינות שהפגין בקר באימונים והחליט לנטוש אותו.

יוסף טרומפלדור

לנרל ומקנרו לחציים ידיום לאחר אחד העימותים שלהם. לנרל משחקק לכתו ווימבלדון - היחיד שבז טרם זכה. מקנרו לא היה שם השנה. שלושם הודיעו על כך המארגנים, באכזבה. (צילום: וואטה)

רגע השיא עשה דשא

הפארינאליס, למקום הרב בדירוג העולם, על חשבון סטפן ארברג שנשר בסיבוב השני. למחרת 24 ניצחונות 6 הפסדים. ברולאן גארס הגיע לראשונה לחצי הגמר. הוא שער אופטימיות: "אני רי טוב כדי לזכות כאן", הכריז. ובכך אחרי כך תוך שעותיים ו-12 דקות לילנדר. מה יהיה בווימבלדון - לשם משחקי ממש תפוז.

מוען רציני לכתר

אחרי רולאן גארס דילג מאטס וילנדר,

אחרי שנשר במוקדמות ברולאן גארס, נותר לארברג זמן מספיק כדי לנצח ולהתכונן היטב לקראת ווימבלדון. סיגנונו האגרסיבי מקנה לו סיכוי טוב להתעפל לשלבים המכריעים.

משכורת של חייל

מילסלאב מציד, המדורג מספר 5, הוא השחקן המשותף ביותר השנה. השתתף ב-12 טורנירים, וגם במשחקי גביע דיוויס ובקבוצת העולם. וזהו 47 טורנירים, אחר מהם על דשא. קיים 56 משחקים וניצח ב-46. רק השנה הרוויח יותר מ-650 אלף דולר - משכורת כלל לא רעה לחייל צבא. אם "מילר" יסיק לנצח רי הצורך, הוא עשוי להיות משוכה גבוהה לכל טוען לתואר.

סיס מאיז היה האמריקני היחיד שהגיע אשתקד לרבע הגמר. ג'ון מקנרו לא השתתף בג'ימי קונורס הפסיד בסיבוב הראשון. מקנרו איבד קשות בפאריס, ובעקבות זאת החליט, כנראה, לא לבוא לוימבלדון. למארגני הטורניר לא היה הסבר מוצח את הדיע להחלטה התמוהה של אלוף הטורניר 3 פעמים, אבל לאמריקנים יש עדיין כמה צעירים, בעלי מרחוול, שעשויים להפתיע - כמו ג'ימי גרב, קאט פאש, האוסטרלי בן ה-20, תמיד משחק טוב בווימבלדון. ב-1984 הגיע לחצי הגמר ואשתקד לרבע הגמר, למרות שהיה בתחילת דרכו, לאחר

הישראלים בווימבלדון '87

ומי יהיו הישראלים שיופיעו השנה בווימבלדון? שלמה גליקשטיין: ב-1980 ניצח בסיבוב הראשון את ראלו דביר 6-4, 2-6, 6-3, 5-7, 6-8 ובשני הפסיד לביתר כורג 3-6, 1-6, 7-5. ב-1981 הפסיד למאריס דיוויס 5-7, 2-6, 6-4, 7-5, 6-4. ב-1982 הפסיד לבראין טיפד 1-6, 6-4, 7-5, 6-4. ב-1984 הפסיד לסטפן סימנסון 6-4, 2-6, 3-6, 6-4, 7-5. ניצח את דומה לופרמאס 6-4, 3-6, 1-6, 6-4. אחר כך גבר על פרנסיסקו גונאלס 6-3, 6-4, 5-7, 6-3, 6-4, 7-6. ב-1984 הפסיד לאנדרס מאור 6-4, 6-2, 6-4, 7-6. שחקן מרקסי: ב-1984 ניצח את מארסל פרימן 6-3, 6-4, 1-6, 5-7. ואח"כ הפסיד לכיל סקאנלון 6-2, 6-3, 6-4. עקום מנסורדף: ניצח ב-1986 את גלן משינסה 6-3, 2-6, 3-6, 4-6 ואח"כ את לונדרן 7-6, 2-6, 6-4. אבל נכנע לאיוון לנרל 2-6, 4-6, 6-4. השנה עומס מנסורדף וגלעד בלום נהפועת בכוכרה, יכנסו הישר לתחרות. גליקשטיין, שאשתקד עבר את המוקדמות ודיב וידגפלו, שיק חלק בטורניר הנער, ינסו את מולם במוקדמות. עמס חמיר שחקן טוב על דשא. הגשתו ממוקמת היטב, מאפשרת לו עליה לרשת וסיום בכדוריי. חזרת ההגשה מצויינת וחכמת העברה שלו מפתיעת - אלו הכלים הדרושים להצלחה על מגרש דשא.

סטפן אדבון. סימנס בודים של גרזת עניקאית

טורנירים רצופים. הסיסאיית היריבות מבקרת את גראף על שהיא משחקת למען המתחב ולא משתתפת בטורנירי הגראן סלאם. גראף לא השתתפה בווימבלדון אשתקד (פגיעה) ובאוסטרליה בתחילת השנה - כי מגרש הדשא אינם אוהבים עליה. נאוורטילובה הפסידה השנה בשלושה גמרים: לחנה מאנדליקובה באוסטרליה, לכריס אווארט ביוסטון ולשטי גראף ברולאן גארס. פעמיים נצחה בחצי הגמר - לגראף במלורידה ולגבריאלה סאבאטיני ברומא. חוץ מזה הכל בסדר. מארטינה זכתה בשבעה הגמרים בהם הגיעה לווימבלדון (78/82, 84/85, 84/82, 84/85) היא ניצחה את אווארט ב-1983 את אנדרה ייגר ואשתקד את מאנדליקובה - מרסיס, לכל הודעת (1) ערכה של מארטינה כספורטאית מעולה, משחקי היטב גם בחשבון הבאנס שלה 12 מיליון דולר, רק מפרטים כספיים. בין הנשים יש מחות מסק להפתעות מאשר בין הגברים. פער הימות בין שחקניות הצמרת לבין כל היתר גדול מדי כדי לגרום הפתעות. למדורגת השלישית, כריס אווארט, בת ה-33, אחרי שהוכנסה בידי נאוורטילובה כ"חצי הגמר ברולאן גארס, סיכויים קלושים להעפיל לגמר.

מסוגלות להפתיע

מבחינת סיגנון המשחק והיכולת, עלולות להפתיע את המדורגת הראשונה רק הצליות האנא מאנדליקובה והלנה סקובבה, האמריקנית פאם שייכר והארגנטינית גאבריאלה סאבאטיני. מאנדליקובה, מדורגת 4, בת 25, מוכשרת במיוחד, אך הריכוז בוגר בה לעיתים. פעמיים הגיעה לגמר ווימבלדון (ב-1981 ואשתקד). השנה ניצחה את נאוורטילובה בגמר באוסטרליה, שם היא מתגוררת עתה ובקשה את אורזותה.

הלנה סקובבה, זמישית בדירוג, בת 22, אימה, ורה, הגיעה לגמר ווימבלדון ב-1962. אביה, סריל הוא ידד איגור חנסין הצ'כי. גובהה 1.88 מטר ומשקל גובה 68 ק"ג. יש לה הגשה אירית, אך היא אינה מנצלת אותה כראוי. פיינאליסטית פלאשינג מידו האחרון, ובאוסטרליה ב-84. הגיעה לרבע הגמר ב-1985 או רחוק יותר בכל התחרויות בהן השתתפה, לבד משתיים. בווימבלדון הפסידה ב-3 מערכות לכריס אווארט.

פאם שייכר, 25, מדורגת שישיית (1.83 מטר, 68 ק"ג). לא יציבה יחד עם נאוורטילובה ון הצמד הטוב ביותר בגובה בעולם. מאפריל 1983 ועד יולי 1985, ון ניצחו ב-109 משחקים רצופים. הסידרה הזאת נקטעה בגמר ווימבלדון. בשנים האחרונות החלה להתעסק במוליטיקה ובנושאים אחרים שהורידו ממנה את לחץ התחרויות.

גאבריאלה סאבאטיני, מדורגת שמינית, בת 17, אשתקד הפסידה בחצי הגמר לנאוורטילובה השנה ניצחה בפעם הראשונה את מארטינה. משחקת חלף ומתגבש. עוד שנה תהיה בשלה לתחר על מקום בשלישייה הטובילה בעולם.

יוסף טרומפלדור

סרג'ו ליברנסקי

לארשטן פארשטאנד

אלופת ווימבלדון והמדורגת
 לקראת הטורניר שיחל שם
 ויאכזבון מארטינה גאורגיו
 הנראית כאן כפי שטרם האת
 מעולם: פשוט את המדים
 בעל את מחבט הטניס: ויהיה
 חקטנים שהיא אנהבת לחקט
 צמוד צמוד למסך השרירי
 הלא כל כדוש: המדורגת
 וידותיה, חברותיה לחיים,
 ולמשחק - ונענתה לקשתם
 "נאמא" פאריס, להתייצב
 בבגדים אחרים וליד סוס רכיבה
 ב"קאובוי של חצות", כמו ב"צ
 מארטינה והסוס. אולי גושא

סידור העמוד

תמונה

"האדם הביוני"

מחסום 48 השניות. מאז החל לרוץ בתחרויות של ממש, ב-1975, ניצח ב-152 המספר רק בן ריצה.

אנדרטה בברלין

כאשר אחד מיריביו סיים אחריו בפניה של מאיות השניה, הוא אמר פעם: "ארוין כנראה היה חולה אחרי יום". הגרמנים שתנוגו לפני עשר שנים את נצחונם של שמיר, טענו כי באמצעות הברכה יש להעמיד אנדרטה ושמיד עצמו אמר כי לשלם לא יוכל לנצח שנית את הברכה הזה. "השופט אילוסטרייט" האמריקני כתב פעם כי המון בתחרויות האתלטיקה הייב לקרוא לניצחון של מוס במילים: "גבירותי רבותי, במרכז הרידה עשוי לפניכם, ארוין מוס והמשוכות שלו, ממש כמו בקיסק.

מוס, מתגרס אורחי שהתמחה בברכה ואל ועוד בברכת המטוסים "ג'נרל ריינאמיקס", והטח את ההלליות ומעבורת ההלל וגם כמה מוס עז מורדגייט, היה תמיד חריג. שכן מעטים השחורים שלמדו, כמוהו, פסיקה ומתימטיקה. עד יום מעטים הם אלו שהגטינו בלימודיהם כמחנה. הוא נשוי למאירילה, גרמניה, שהופיעה בעבר בלהק ומר בזים היא והלכת אחרי בעלה לכל מקום, מרת את הזמנים שלו ושומרת עליו מפני השתנוגות ש לו מימדי-גוף נפלאים למשוכות: גובה 188 ס"מ ומחצית גופו הם אורך רגליו, עד שנאלץ להאגף לעצמו מכנסיים בגיורה מיוחדת. יש לו ספק מורה של 2.95 מטר (9) - הוא מבנה אחת "צידת ירח" - כך שהוא יכול להסיר במסעותיו, 11 מטרות" ששומעיו נוקש להיעזר במילון כדי להבין למה התכוון. אז היה זה מוס עם תסרוקת "אפרי", תמיד במשקפיים כחום (מאז כנה ה' ש' לי רגישות בעיניים לאור חזק, הסביר לו) וענק מרשים מאד, עבות יד גמר, שהתגבר על צוואר.

קפיץ שלאחר מכן, אחרי שנוצח בירי המערב גרמני הראשון שמיר, באוגוסט 1977 במערב ברלין, הספיד האחרון עד לפני שבוועים - החלה נטישתו המטאורית בסידרת נצחונותיו המרהיבה. מאזנו כולל עוד מרליית וזה אולימפית, כאמור בלוס אנג'לס, תואר אלוף עולם בהלסינקי '83, שלושה נצחונות בגביע העולם '78, '77 ו'81. ארבע פעמים שיפר את השיא העולמי. יותר מ-30 פעם מרץ את

האופנים, מכאן הבינו שרבב בו "אדם ביוני"...

בחדר, כאשר אינו על המסלול, הוא רץ על הדשא, נבבעות מסלול הולף שלידי ביתו בלאונגה היל, קליפורניה. אילו היו ריצות 400 משוכות מתחרות באולמנה, הייתה סידרת הנצחונות וריצופה של מניעה כנראה ליותר ממאתיים.

לבר מהשיאים וההשגים - וגם השינוי שחל סתנהגותו עם הזקשורת ועם אלפי מעריצים, עד

בתרגילי התעמלות ומתיחת אברים. בין תלמידיו הידועים ביותר: ג'ין פונדה וגרוס לי.

טיל תוצרת בית

הוא בנה בריטון, אחריו. אביו היה שחקן פוטבול ואמו יועצת במערכת התזונה והסווי בעיר. יחד עם שני אחיו רכש לעצמו שם כשוכב גרול. בנערותו שילח טיל מתוצרת בית וגם בנה דגמי מכונות

באלאש - 180 נצחונות בשנות ה-50 וה-60. עתה מחלכת רכילות שיש בה יותר משמץ משילנדה איננה אשה של 100 אחוז. כשחשפה העובדה היא נעלמה כליל. אבל מוס עבר מכבר את השניהם של הדרך כדור הכדור פארי אוקראיין (116 נצחונות) והמשוכאי האיסון דילארד (80). "קשה להישאר בדרך בצמרת, אבל אני מאמין בחוכמה האיומים שלי ובטוח שעוד תשמע ממני", אמר מוס אחרי המסדר במאדריד. זו הייתה הפעם

למעלה - מוס מרחף, לא מנוהר קונק כמו אחרים, מעל למשוכות. כל מסייעת 2.95 מטר, 13 פסיקות בין משוכות למשוכות. אין לו מתחרים בנושא הזה. למטה: בתרגיל מתיחת וגמישות. ג'ין פונדה לומדה אצלו את התורה הזאת. ברוס לי דיל - למד

הראשונה, מאז האולימפיאדה, שהתמודד עם הארזים - המחזיק ברישום מרשים כשלעצמו: 17 נצחונות בגמרים בשלוש שנות עיסוק במשוכות.

"הוכחי בהלם"

אחר ההפסד ציינו מומחים כי לפני כחודש איבדו סימנים ראשונים שמתקרב סופה של סידרת הנצחונות הרצופה. בתחרות בסרינגטון, ניו ג'רסי, הוא פיגר אחרי אחיו דני צים, אחרי המשוכות החמישית - מה שלא אירע לו מעולם בעבר - ורק במאמץ אירי הצליח לנצח בסיום.

"ידעתי שזה יקרה פעם אחת, אבל כשזה קרה במאדריד הוכחי בתדהמה", אמר גרול המשוכאים לפניו, וד מילכרן (מנצח מינכן '72). תה כי כן מאדריד היא מעתה ציון דרך, כמו ברלין קודם לכן, ומה שיבוא עכשיו יהיה כבר "אופרה אחת". מוס יהיה פחות אנרי, יותר אנושי.

יושע ספרות

שהוצעו באמצעות מערכות אלקטרוניות ועירות. מצא עניין בפסול, שירותים וגביה בסכססון, לאתלטיקה הניע באיחור, כיוון שנחשב קטן מדי בשביל כדורסל טף כי התביע את הכדור בקלילות לפני אלימפיאדת לוס אנג'לס, למשל, סייע בקרסום גרבות הכרטיסים לתחרויות האתלטיקה, הסכים להתמיד בעוסקי ספורט. "אילמלא האתלטיקה היה שהמונת ענק שלו תוצג בברכות פירסומת בכבישים. הוא התפתח במאבקים ציבוריים לשיפור התנאים הכפיים של הספורטאים, נגד שימוש בסמים וסטרואידים. קנה לעצמו תהילה כאשר אמר פעם לכתב של לוס אנג'לס טיימס כי בניגוד לאחרים איבנו מעלים מס ומרשות על כל דולאר שמריות. איבנו יכול להרשות לעצמי לנהוג אחרת, גם כשמוכר באיה דולאר וחצי".

"עד מהרה למרנו להכיר. הוא רמה לרוח רפאילה ונה הוא כאן והנה איבנו, בסוף המסלול", סיפר פעם אחד מיריביו. והישר "דוח רפאים" רבך מ, בין שאר יריביו וכיביו.

עם 122 נצחונות חוצותם שלו, לא עלה בידיו ותכבד בפרס כבוד שונים.

הוא גם מצא זמן להדריך כמה מבוכי וחליוני בשוכות, הבשלות, והציגות. במעמך של "זקן האתלטים". לכן נבחר קפטן נבחרת האתלטיקה של ארה"ב לאולימפיאדה ותכבד בפרס כבוד שונים.

אלכס דורון

כיגוה "האיש שלעולם אינו מפסיד". אמר שהוא רואי לחואר "זארים הניגוני". נטען שכל הפעם "אגודה". עד שבערב אחר, כריק לפני שבוועים, במאדריד, בא אחד בשם דני האריס, 21 - אלמוני-כמעט למי שאינו "מכוד" במיוחד למספרים ולשמות, אף כי יש לו רקורד מרשים למדי, כבר עתה - וחולל את רעידת הארמה עליו בידו לעשות מה שנכשלו רבים רבים לפניו במשך עשר שנים - הוא ניצח את "מלך המשוכות" ארוין מוס - THE MAN WHO NEVER LOSES.

לאחר 122 נצחונות רצופים, 107 גמרים - נאלץ מוס, 31, שיאן 400 המשוכות, להרים ידיים והעולם עמד והשתאה. הימכין

בכך בא הקץ לסידרת נצחונות שמעטות רוגמתה בעולם הספורט. היא הייתה שיא על המסלול, אך איננה שיא של כל מקצועות האתלטיקה. מוס, אישיות מיוחדת במינה, נכבד לסגנון הארזים חסם פקום שני, אחרי מוס, בנמר האולימפי של לוס אנג'לס. הוא גם אלוף, שלוש שנים ברציפות, של הטיכללות ורורב אשתקד שלישי בעולם, על פי השני - אבל כל אלו לא העניקו לו, עד כה, את המוניטין, עד להצלחה המרהיבה האחרונה.

אור אדם

הזמן שקבע הארזים באותה תחרות במאדריד, 47.56, בחקרימו את מוס (47.69), גופל מהשיא העולמי של השיאן הגרול (47.02), אבל המומחים טרענים כי שלושה חדשים לפני אליפות העולם, ברומא ושנת לפני אולימפיאדת סיאול - זה איתות ברור, למי שקבע את 11 הזמנים המהירים ביותר בריצה הזאת, את 14 מבין 16 הזמנים הטובים ביותר 17 מ-20 ו-23 מ-30 תוצאות הטובות ביותר בכל הזמנים, ושסירב לחכיר באותה הגל, גם כשנאלץ להחמיץ לא מעט תחרויות, במיוחד לפני שנתיים. מיה ארוין מוס, שגם לאחר כשלונו הנודד - אנב, זו רק הפעם השביעית בקריירה שלו, שלא הגיע ראשון באירושתי ריצה - נשאר עדיין שיאן

יושע ספרות

סידרת נצחונות

הזירה שלי

משה לדר

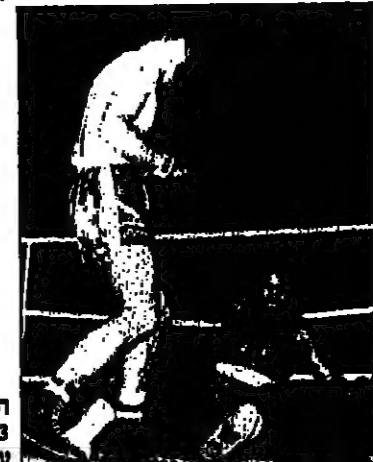
הנרי הגדול

מהדואר שהצטרב על שולחני שלפני את המעטפה הגדולה ביותר. הבול והחתימה גילו מיד שמלונדון נשלחה. לאנגלופיל כמוני לוקה בדיוק שנייה וחצי כדי לקרוע לפתוח ומה אני מגלח - ידידי בובי וייד, איש עתונות וזיק, ממין אותי לארוחת ערב חגיגת "דיואל לקסטור", ביתמלון מכובד בעיר, לכבודי של הנרי קופר.

אם קיימים ג'נטלמנים בענף ספורט כה קשה כאיגרוף - הנרי קופר הוא בלי ספק אחד מהם. הוא החל את הקריירה המקצוענית שלו ב-1954, שש שנים לפני שידעו מי זה קאסיס מארגלוס קלי, וסיים אותה ב-1971, כאשר שמו של קאסיס/מוחמד עלי כבר נושא בפי כל. הרקורד שלו ב-17 שנים: 14-1-40. אני זוכר אחת מה-14.

זה היה ב-1966, באיטליה, הכדורגל של "אריסל" אהובתי. שלוש שנים קודם לכן, ביקר שם מוחמד עלי בפעם הראשונה ומצא עצמו על הקרשים אחרי "שמאל-ימין" מוחץ של הנרי. זה שעלי ניצח בנק-אאוט בסיבוב החמישי - היה צפוי. אבל זה שהוא נפל לקרשים - איש לא היה ממהר על כך. ואחר כך, ב-1966, כשעלי כבר אלוף עולם בפעם הראשונה, התקיימה בלונדון

השיא של הנרי מוחמד עלי על הקרשים.

התחרויות הגומלין. את זו ראיתי. אני זוכר את מסיבת העתונאים האחרונה לפני הקרב בסיימה, כאשר נשאל מוחמד את השאלה המסורתית באותם ימים - "באיזה סיבוב תפיל את הנרי לקרשים?" - הנרי תחילה די יד אחת, ורק אחרי הירידה שני הוסיף גם אצבע אחת מכף היד השנייה.

"בשישי" - שאלנו אותו. "כן" השיב וכן היה. אבל לא על שני קרבות ההפסד לעלי הייתה תחילתו של הנרי קופר. הוא זכה בכל תואר אפשרי - פרט לזה העולמי (מוחמד פשוט ניצב בדרכו). היה אלוף אנגליה, בריטניה הגדולה, האימפריה ואירופה. המלכה העטירה עליו שבחים ותואר O.B.E. ("קצין האימפריה הבריטית").

עונה, בגיל 53, החליטו להצדיע לאיש יחידני בבריטניה שזכה שלוש פעמים בתואר הכבוד מטעם חברת "לוסדויל". לצעורי לא הייתי בערב ההצדעה להנרי קופר, אך את התכנייה אני שומר למזכרת. רוצים לדעת מה הפסדתי שם, בארוחת הערב?

ארבע מנות. שאני לא כליך מצליח לתרגם את חובכן (נכתב במקור בצרפתית) וקפה ושוקולד בטעם מנטה לקינוח. את זה הבנתי.

משה לדר

טייסון יכול להפסיד; השאלה רק למי, למי, למי?

אולי עוד לא הגיע הזמן, ואולי עוד מוקדם להעריך נכונה את יכולתו האמיתית של מייק טייסון בוידה. אך דומה שעוד מעט קט - לא תהיה בוידה. טייסון כאן ופשוט אי אפשר להתעלם מבחור שנוצח את האחרון על פינקלון תומאס בנק-אאוט, שתי דקות אל תוך הסיבוב השני בלאסינגטון, העלה את מאונו ל-30-0. מתופעה כזו קשה להתעלם.

למעשה, מי שבעיניי - אסור לו שיתעלם. כי מייק טייסון הוא המוצר הכי חם בעסקי הוידה של היום. רק בן 20 וכבר מנצח לו שנים רבות של תהילה וכסף. אומרים עליו שהוא ירוויח כמה שרק ירצה. הכל תלוי רק בו, סטורים המומחים. ביום שיחליט כי די לו באימוני כושר ב-5 לפנות סק - באותו יום יצטרך לפנות את הוידה.

אך זה יקרה, אומרים וידעו-דבר, רק בעוד הרבה הרבה שנים. באפריל האחרון הייתי בלאסינגטון וראיתי את שוג'ריי ליאונרד מנצח את מאונס האגל מוהנאר העולמי במשקל בינוני. תחרות המילניום הזו (11 מיליון דולר, לליאונרד; 12 + להאגל) רק סימלה בעיני את מנחה של אמריקה לחפון קוב על איגרוף למשדו שלא מן העולם הזה. וכבר אמרתי בתחילת קרבות שאם 1000 איש תקשורת ויותר באים לסקר את הקרב - משדו לקו בלוקשורה.

אבל מכיוון שלאסינגטון ואטלנטיק סיטי, עיר ההימורים הגדולה ביבשת אמריקה, אינן ישנות לא ביום ולא בלילה - הרי ששלושת חיליב, לחמש, ואם הצמ - או אז לנו אותה בגודל, כפי שרק האמריקנים יודעים לעשות. כיום, אחרי חודעת הפרישה הרגלמאטית - אך לא הכלית-יציבה - של שוג'ריי ליאונרד, האלוף הטרי במשקל בינוני, מה שנותן בוידה הוא המשקל הכבד, ואלו אנתוני חורוים, אחוזי גוסטאקליה מאו פרש מוחמד עלי מהוידה בלונדון הנוכח.

זנר הדינמיט

המשקל הכבד, הינו כיום נחלתו תכלעית של מייק (DYNAMITE) "נער הדינמיט", שכן בלי כונו קשה למכור היום מוצר כלשהו בארה"ב. שבע שנים אחרי עלי - יודעים בארה"ב כי חזית משוערת לזיכרונות הגיע הזמן. ג'ו פרייזר ולארי הולמס היו אמנם מתאגרפים טובים, בקטגוריה של מצויין, אך מאידך הונו גם כמה שמות שיעורדי-גיהור. ביניהם אחד שבשנת 1979 ג'ו לי למרץ צחק, נייטי בירת האימונים על לקראת הקרב שלו עם ארזי שייבס ביוניורק, כשלפתע התפרץ ללחור מגדל-שולר וצעק לעברו של עלי: "אני אצא אותך, אתה איש מן המדבר והבדור ענה: "נער קוצי, מדרום-אפריקה".

מאז - זהו. עוד כמה כאלה קוצים סביב הוידה, אך איש לא הצליח. מיליונים בירת הכביש.

יתורה מואת: חלו שדרשן שאמריקה "תיאד" (כן, משוטו כשמשעלם ליתור מדי אנשים נאסם לראות רק אלופים שחורים. ורק מארציאנו היה מאמנו האחרון שפרש בלתי מנוצח אחרי 49 קרבות. מאז - רק שחורים. חיום יש לאמריקנים עוד תקווה לבנה אחת. ג'י קוני. הוא יזכר במשך שנים אבל לומר שיש לו סיכוי כלשהו מול טייסון - זה לא. לא הייתי שם בעת הקרב, אבל מדוברי החימר של לאסינגטון, ששם חבל יכול לקרות. סטנדרט לכן רציני חייב, כנראה, לחמשן מסורת השחורים. האמריקנים לא יתנו מודלים, שקדו בשנותיהם האחרונות על טיפוחו של אלוף חזק מייק טייסון/שירד מהי הקאטסקייל במיגרוק ישר אל התחילה. את שמו של טייסון כבר שמעתי לפני שנתיים והוא אז בן 18 בלבד. אמריקני ששהח בזמנאש בישראל, אמי לו. "דעו לך את השם טייסון" עכשיו אני יודע מי זה המבני העתיד לשטוף את הוידה כטייטון.

ורק את המנבח

בקרב ה-30 שלו בוידה המקצוענית של לאסינגטון, בתחילת חודש מאי, את תחלום המותק של פינקלון תומאס להיות הראשון שינחיל הפסד מנוצח עבדך. שתי דקות בסיבוב הששי, שלח טייסון את תומאס לקרשים. השופט המכסיקני המצויין, קארלוס מאדייה, החל בספירת "עשר" כשאל הוידה נכנס אנגלו דואר. פטרנו של תומאס, וחפסיק את הספירה.

"לא רציתי להיות עד לרצח", אמר אחר כך אנגלו, מי שהיה המלאך הטוב ביותר של מוחמד עלי שנים כה רבות, ובאחרונה - אחראי על נצחונו של שוג'ריי ליאונרד על מארווין האגל.

"הוא צעיר וטוב, יש לו עוד כמה דברים ללמוד בוידה, אך לומר לכם את האמת - אני לא רואה משהו בעתיד הקרוב שיוכל לנצח את טייסון" - אמר דאני במסיבת העתונאים אחרי הקרב.

"זה לא נכון", מתיישים לעומתו מומחי איגרוף אחרים. "טייסון באמת טוב מאוד אך אין מתאגרף בלתי מנוצח". אבל מי יהיה המתאגרף שיוכל להפיל את טייסון לקרשים - על כך אין לאיש תשובה. בכל זאת יש כמה וכמה מתאגרפים המשתעשעים ברעיון הנחמד הזה, אחד מהם

מייק טייסון עם חגורת האלוף. מומחים מנבאים שיחזיק בה שנים רבות. רק בן 20 וכבר אומרים עליו שהוא נכנס לעוליו של מוחמד עלי. ועליים מילא. אבל מה עם הכפפות - גם כאן, אומרים אלה שידעו הכל, הוא וסתדר. ב-1 באוגוסט הוא עתיד להיות האלוף המוכר בדי כל שלוש ההתאחדויות שבענף האיגרוף.

הוא טוני טאקר, מתאגרף עם "דקורד" מרשים אף מזה של טייסון. 35 נצחות, 0 הפסדים טוני הופיע בקרב מוקדם לזה של טייסון בלאסינגטון ועצר את ג'יימס "באסטר" דונלס בסיבוב ה-10 כדי לזכות בתואר העולמי מטעם ההתאחדות המיכלאמית (I.B.U.). כיוון שטייסון הינו האלוף המוכר מטעם "מועצת האיגרוף העולמית" (W.B.C.) "התאחדות האיגרוף העולמית" (W.B.A.), עתיד להתקיים ב-1 באוגוסט קרב בין טייסון לטאקר שיאחד את כל שלוש ההתאחדויות המושלות בכיפת האיגרוף בעולם סביב אלוף אחד, מה שלא קרה מאז עזב מוחמד עלי את הוידה.

הקרב המילולי

דקות אחדות אחרי ערב הנקראות בלאסינגטון, החל כבר הקרב המילולי על תואר טאקר: "הוא (במכתבון) נמנע לנקוב בשמו של טייסון, א"ב ב' בלוחמה תפיסית, שמהלכים מתאגרפים בטוח קרב) לא יחזיק מעמד זמן רב בוידה... סגנונו אנו מלשש די צורך... הוא סופג יותר מדי מכות... הוא נמוך מדי... כל אחת עם ימנית או שמאלית חזקה וכול לעשות משהו מולו..." מועמדים נוספים: ג'י קוני ("הוא עוד צעיר ולכן יש סיכוי לנצח את תמליתו... נייט"...) מייקל ספינסק ("גם עלי הגדול לא סיים בלתי מנוצח בוידה, או מיהו טייסון"...) טריל בוגס ("לחכות את טייסון זו משימה ואני חושב שאקח אותה על עצמי"...) כל השלושה אמריקנים, ושמהם לחמש זקודות תורפה אצל טייסון. הקולות נשמעים לא רק ברחבי ארצות-הברית. גם מעבר לאוקיינוס, בבריטניה הגדולה, צייץ פרנק ברונו, אנגלי שחור החולם להיות האלוף הראשון של בריטניה במשקל כבד במאה הנוכחית. "אני יכול להיות האיש שיחזיק את הכתור לאי הבריטי", אמר באחרונה ברונו לכתבי האיגרוף בלונדון, שציטטו בדבריו בתרחבה ב"מירור" וב"אכספרס".

לד טוב נייורק טייסון שותק. "אני לא רוצה לשכנע אותם לפי שעה. אני מעדיף שיתבססו בתקוות שלהם..." שבהם יפגוש טייסון בבמה מחמתאגרפים המהלים נגדו מעריכה חודשים הקרובים, שבהם יפגוש טייסון בבמה מחמתאגרפים המהלים נגדו מעריכה מחוץ לוידה, ויכלו לספק את התשובה לשאלה האם לפגוש צעיר שנכנס לכפפות הגדולות של מוחמד עלי.

בארה"ב יש כבר כאלה שנתנו את התשובה: "טייסון הוא המוחמד עלי שבדרך".

סיפורי רוקי

שומעים וקוראים כל כך הרבה על השפעת העולם התחתון בנעשה בוידה המקצוענית. הנה הסיפור החם האחרון המתהלך בארה"ב. נושאו אינו אחר מאשר רוקי מארציאנו, אלוף העולם לשעבר במשקל כבד.

לדבר "האקומינר" מסאן-פראנסיסקו, ביקש רוקי מארציאנו מרימונד מאטריארקה, ה"בוס" של ה"מאפיה" ביויאנגלנד, סיוע במציאת מעיל פרווה שנגנב ממנו. על הקשר שבין מארציאנו למאטריארקה נודע לעתון מדר"ח של FBI שהתפרסם בפריבדנס, רודאיילנד.

מארציאנו, שפרש מהוידה בלתי מנוצח בשנת 1956, אחרי שניצח ב-49 קרבות, ואשר מצא את מותו בתאונת מטוס שיוערה ב-1969, נפגש, כנראה, את מאטריארקה בתיווכו של אמרן איגרוף מפרובידנס בשם מאנו אלמדיה.

קשריו של רוקי עם איש הפשע המארוני, נחשפו בעקבות האונה לסרט מוקלט שהושלח במשרדו של ריימונד מאטריארקה בפריבדנס. את המיקודרפון הסמוי "שתל" ה-FBI בין השנים 1962-1965.

מפגשיו של שיחה מוקלטת מתאריך 18 בדצמבר 1962, שפירסמה הוורו לא מכבר, עולה כי מאטריארקה שוחח עם אחד מקציניו, אדם בשם הנרי ("אנריקו") טמאליא, ועם אדם נוסף - שמו לא פורסם - בנושא היעלמם של 8 מעילי פרווה יקרים. אחד המעילים היה שייך למארציאנו.

האדם ששמו לא פורסם, ואשר משטרת פריבדנס יואתה לאשר כי הוא "תושב המקום", העיד כי "מארציאנו רצה לראות את חברו ריימונד, במטרה שיעזור לו למצוא את מעיל הפרווה". אותו "אדם שלישי" הציע למארציאנו שאל לו לנשט למשרדו של מאטריארקה בעיר וכי הוא ידא להסדיר את העניין. בסופו של דבר לא הצליחו לגלות את מעילי הפרווה שנגנבו.

לכונתו של אמרן האיגרוף מאני אלמדיה, שהלך לעולמו ב-1978, נוקפת הצלחתו של רוקי מארציאנו בוידה והעפלתו כסולם עד לדרגת אלוף. מארציאנו, לידי ברוקטון, מאסאצ'וסטס, פרש, כאמור, בלתי מנוצח ב-49 קרבות. 29 מקרבות הנצחון שלו הושגו בפריבדנס.

סופו של דבר: כיון שהמיקודרפון הסמוי הושלח במשרדו של מאטריארקה בלי היתר של בית-המשפט, לא הוגשה כל תביעה משטרתית או פדרלית בעניין. העתון "פריבדנס ליונל", שבידיו היה התומר המקורי, פנה לבית-המשפט וביקש לפרסם את העובדות בשם "חומש הידיעה" ו"זכות הציוור לדעת". בית-המשפט נעתר לבקשה וה"אקומינר" של סאן-פראנסיסקו דאג לחמץ את המידע גם מחוץ לפריבדנס.

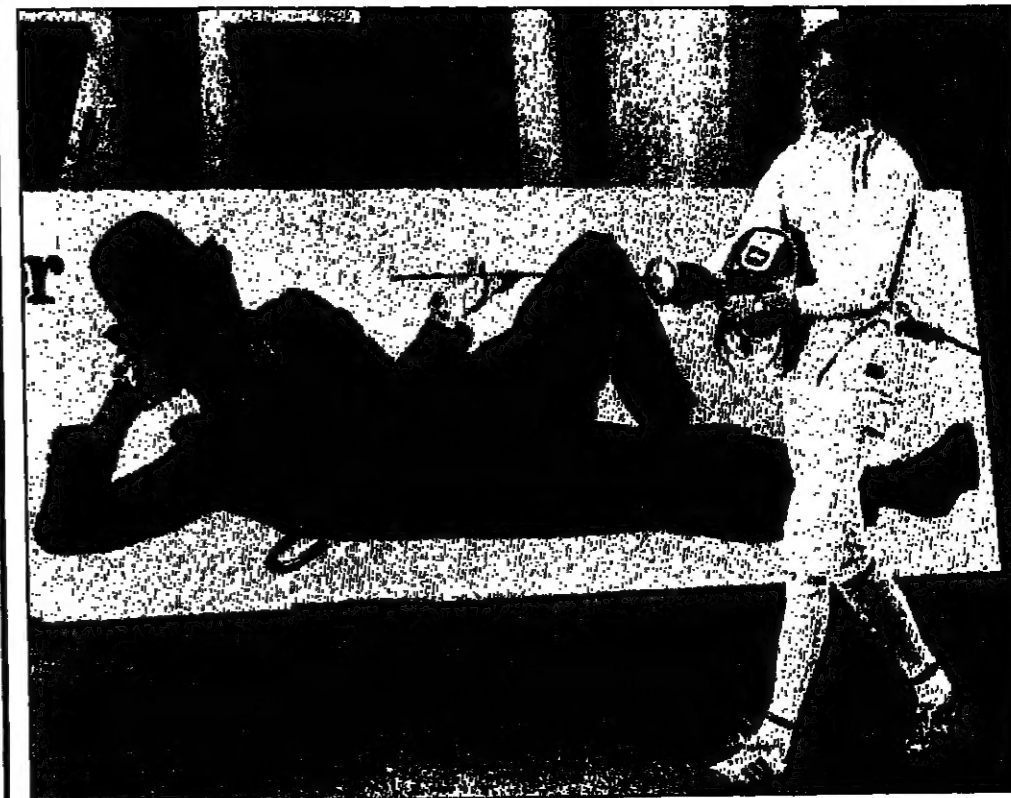
רוקי, בימים הטובים החם.

משה לדר

משה לדר

דער שבת פארן

חמי"ד

המלאכות של ציוריו. סיימת מערב-גרמניה בדרכה לדרקוב באליפות ארצה, על רקע כרוז פירסומת של חברת המהחשבים י.ב.מ., בה מופיע ציוריו 'ציאלין'. התצלום של אלפרד הארדר, מועמד לאחד הפרסים הראשונים בתחרות ציורים בין לאומית.

נשיקת האלון. מי שזכה לכינוי "מלך האתלטים", אלון קרב העשרה דיילי תומפסון מבדיטניה, נוסק לדעיחה, פטרישה (טישה), בטקס כלולותיהם. מידי לאתר הטקס מיהר דיילי, המצטב האולמפי של לס אנג'לס '84 להופיע ב...משחק צדקה בבזוויל, שצולם עבור תוכנית הטלוויזיה של המדעאיין דייוויד פרוסט (צילום א.פ.)

ותי הושים בחייה של מארצית,
ציעה, כסוויזר בארץ נאורו
אחרון באפרים, רואה גם שתי
בתיה הקרובות של מארצית
אורזיטובות. רואה ר"צ ורצא
(ששאל) – לשעבר ד"ר ורצא
אסקינד, רופא עצמות חודי, אלן
מכביה, עעבר ידעוה חולפת פין
החולית את שמו. אחר כך
נשענה רתא באמנות ויציבת אישונה
מארצית, עד שהסתכסכו. כיום
יאת 52 חודשו ללחקה
סורגית". מציין לידו, מלומד, מי
הדעה רעית פין מלגו
מקו; אם לשני לדים, נעושה
לוייה צמורה למארצית, חמת
יחים". כונה עכשוו שלמותן.

קרובטיקה על הגלים. ענף ספורט חדש מתפתח הקייץ בהומלולו - קרובטיקה של גלשני גלים. בראיין קאלאנה, 26, אחוז מעל ראשו את מ
גו קאטי טרודה, 32, תוך כדי לשיעה על הגלים באימון לקראת אליפות
אשונה במקצוע זה, בחוף וואיקיקי (צילום א.מ.א.)

והקראו לבוס. פמחלל ג'קסון, 23, המבונה "בית הברכות", היא מתאגרפת אמריקנית מהליגה, את משמונה בשנים צעירות שעוסקת עתה במסחר הבשר והעומדות להמעי בעיסדת החוריות באינטימיות. לקראת הסתיימה הן ערכו סידרת תצלומים לקידום מכרות, עם מנהל ה"לוקה" האל סטון, הרושש שיקראו לו "החיה" (ואין לו כל קשר עם "החיה" שלנו, באינטרנט).

20 שבע ספר

אלוף וג'נטלמן

אילן תובל

[illegible]

במדי אלוף איתליה, טרייסר
אילאנו, השלים השנה ו'אנטוני
שע עונות בהן בלס לא רק בגלל
שינוי הברשמים אפיו הביקורת
כלפי עצמו וכלפי הממשק - עשוהו
מלת מיוחדת במינה. בראיון שהעניק לא
בכר, אמר ו'אנטוני - וכראי לשים לב

פטרסון תבע ממנו: לקלוועז

[illegible]

מייק ד'אנסוני, כוכב "טרייסר"
מילאנו, ה"ראבליסטית" של
איטליה ואלופת אירופה '87,
ויתר על אליפות אירופה
לנבחרות שנעלה השבוע
באתונה. "יחד איתו איטליה
היתה נראית טוב יותר", אמרים
מומחים ■ "בגלל הכדורסל אני
חי בעולם לא מציאותי. מרגיש
כמו "דביל" שבגיל 36 רץ עדיין
מבנסטים קצרים לעיני 10
אלפים צופים, אמר ד'אנסוני ■
טיפוס מיוחד

[illegible]

באיטליה הגדיר אותו עתון אחר כאלוף
וג'נטלמן. משחק מלים שממש תואם למי שעומד
מאחוריהם.

שבוע ספר 21

אברהם - עונה ר'אנטוני "אחרי הכל אינני קודש
בגלל מותו לפעמים לעשות שטיות". אבל עובדה
יא, כי מיד אחר התקריט, מידו להתנצל באוני
שחקן שנמצא מאגרוסו. "הבעתי אמונתי והכנה כי
למרות הכל נישאר ידידים. לחצנו ידיים והתקריט
חוסלה".

ממין לארצות, חרף פירסומו הרב, במיוחד במילאנו, נשאר צנוע ונחלת אל הבלתי-ידי החברה המבוגרת. הוא איננו רשמי לחיף עצמו בכיורים ודברים, אינו מרגיל ליבו מערכת חסמים ענקית, לבד מן שיש לו עם אישתו, והנעמית לאורו עני משתחרר.

ותבנה לו הוא חייב במדיה מסימט, במיוחד שגבורת עליו מדי כאשר ירד מארצו לאיטליה. לפני תשע שנים היה כמעט אלמוני, אך ריב אישיותו תחשק להתגלגל למקום חדש. אך לא ידועים נעתיורו ודחיקתו חללו, אולי גם משום

בקה "הכחוסטל גרם לכך שאני נאלץ לחיות בעולם מאוד לא מציאותי... לעתים יש לי תחושה שאני עצם מין 'דביל', שבגיל 36 עדיין רץ במכנסים צרים וגופתי, לעיני 10 אלפים איש...".

מערב להתברריות בסגנון חקונגי הזה, שרובן
הן עצמן, וראשוני איננו מחשבים בכוח את
התמטיות להתבלט. תרשם הראשוני שהוא יוצר
אמן של אדם שיטחי. אך כידוע, מים שקטים חודרים
בטוהר וליד ארבה זה, שתוארוה באיטליה, עשה בה
המקום מחזירה. למרות שבמושני כדורסל איננו
על תנועה מסיים מרשימים (1.90 מטר).

הוא מעיד על עצמו כעל אופטימיסט מושבע, שקשה מאוד, לרבריו, להציא משלוחו הטבעי. אחר מוכיח לו את התקרת המאד לא נעימה, חצי גמר הפלייאוף האיסלקי, העונה, כאשר הנוחית נעוצה ישר בפניו של אחד משחקני הקבוצה היחידה בעיר. נדיר ממי שטוען כי אם היה מעט מרושע יותר, היה ווכה להשתלב בדורסל המספועני.

مكتبة المجلد

מה בדאש שלך: טוסטוס, מערכת סטריאו או מלתחה חדשה?

קשה מנוי שנתי (או החתם חבר) על מעריב לנוער והשתתף בהגרלת מוסים ענקית שתערך כל שבוע!! 3 קלטות משגעות - חינם!

בהגרלה שתערך בכל שבוע יקבל חוזקה למי בחירתו טוסטוס דגם DAELIM LIBERTY DLX מבית HONDA או מערכת סטריאו משוכללת תוצרת "קנווד" הכוללת מגבר ושני רמקולים או מלתחה חדשה בשווי של 1,500 ש"ח תוצרת גלי.

אגב, יש לך מייב?
כל מי שתחתם על מנוי שנתי למעריב לנוער יקבל מנוי חינם 3 קלטות מדליקות - "מקסימום 10", "דיבור חדיש" ו-"א-הא".

הגרלה, של הדור החדש, בה כיכבו צבי ודקלון אל"ף, ודקס מייסדו וברייטפלד. מרוכטמן עלה לישראל ב-1957 ונחם יצירות בהופעת ראשון לציון. את הקריירה העיתונית שלו עשה בשורות הצבא הבריטי, בצר כוכבים ידועים מאנגליה. עם שיתופו הספיק לשחק בהופעת תל-אביב ובהבאת תל-אביב, ובתום מלחמת העצמאות נקלע לירושלים, הצטרף להופעת ירושלים העתיקה לא גורן מיוחד ואת נסיונו העשיר שודר על גלי המתקדם.

הדרכי האחרון
אני מזכיר למרוכטמן את משחקי האגרוף בימק"א (2 במאוס 1957), יום לפני התפלת החשאים שלו לברזיל. זה היה רדני ירושלים במסגרת לינת המשנה. התוצאה הייתה 1-0. ביקע 20, כבש הקיצוני שלמה דרגן לזכות הופעת אחרון אמיניק, המרכזי של בית"ר, והישוה ביקע 75. כיום מכותן אמיניק כשופט שלום בעפולה והרכבים היו - בית"ר ירושלים משה לוי אילוש ו"ל, כביוף (כיום יונג), כרנבלום, שאול מרחו, כן איליהו וזוכיבזק, פדרמן, אהרן אמיניק, סימון, ציון שלום, הופעת ירושלים כלב וזרמברט, וצנז, גאיר, לנץ, מנש, דרגן, ברוך כנבנישתי, מרוכטמן, אייר, נשלטק.

למחרת הדרכי, ביצע סמי מרוכטמן, כאשר זה ההסעיה האחרונה שלו וב"דריכל" מפתיע עלה לסיפון האניה בדרך לירידה וציירה. פדר משה ללא הדרכי.

מקץ 30 שנה, סמי שוב כאן. ליד רוכן של פלאפל הוא מעיר: "אתם ידעיתם, 30 שנה לא אכלתי פלאפל" - ומיד הומוין ק"ג פלאפל, כאילו כי "לסגור את הפע".

ל: מחלקת המנויים, "מעריב לנוער", ת.ד. 20020, תל-אביב 61200

שם משפחה _____ שם פרטי _____

מנוי חודש ☐ מנוי שנתי ☐ חישוב מנוי קיים ☐ מנוי חדש ☐

מספר חקני במספר של מנוי קיים _____

נ.ב. תודה מראש על חלטה. תן נחמדות.

מבצע לחודשים בלבד • הגרלה כל שבוע!

למטה: סמי מרוכטמן (ראשון מימין) במדי נבחרת ירושלים, 1952. משמאל: אמרים גלי, מנהל הופעת מימין, מאיר גאיר, מנהל מכבי ירושלים. משמאל: מרוכטמן השבוע במידעוהב הירושלמי. 30 שנה אחרי ש"נעלם" (צילום: מאיר גאיר)

ה"צנזורה" של הפועל ירושלים לפני 30 שנה, סמי מרוכטמן, שנעלם לפתע יום אחרי הוצאתו של '57 - וזר לפתע לביקור בעיר הקורש, נפגש עם חבריו, שהקנים ואוהבים וותיקים ב"ז" איננה ירושלים שלי, העיר למארחיו לא זכרונות

מאיר גאיר

סמי מרוכטמן. הדור של היום אינו מכיר אותו - אולי שמע עליו פדוסט. שבריי מידע. בשנות ה-50 הוא היה כוכב הופעת ירושלים. הצנזורה של. במושגים של ימינו: החלוצ המרכזי, וזר והזקנה.

ותיקי ירושלים מזכירים עדיין את שמו כערגה וזכרים אותו, סמי מתוצרת וינה, שהביע שערם כימק"א ואחר כך מרים את ידיו אל על, או, לא נהנו כי. סמי היה מיוחד.

30 שנה חלפו מאז אותו בוקר של 3 במאוס 1957, כאשר מרוכטמן עזב כחשאי את הארץ והפליג עם משפחתו לברזיל. העתים את מגוריו מהנהן של ימק"א, לאיצטדיון המאקאנה בריו. ירושלים הספורטיבית הוכתה אותו יום בתודעה. רב העלמו גורע לה רק כשסמי כבר היה על סיפון האניה כלב ים. כצוהר היום הקורם עוד הספיק להשתתף בדרכי נגד בית"ר.

בימים אלו, סמי מרוכטמן הפתיע שוב. חזר לפתע לירושלים - לביקור מולדת.

ירושלים האחרת

הסבנו עמו בבית קפה במידעוהב בן-יהודה. בגיל 66 הוא בראה מצויין. חזירב ממרים, עלה במשקל. שוהן ובלוריתו הלבונה. וותיקים נעצרו ליד שולחננו. "מה, מרוכטמן? זה אתה?" חיבוקים, נשיקות. לידו חסבו שניים מחבריו להרכבו המקשר השמאלי משה "מאיר" יאיר, והשוער יהודה אמיר (מקדום אמר) וכמובן, הזכרונות....

"את ירושלים שלי אינני מצליח להכיר. זו ירושלים אחרת לגמרי. קלנע "ציון" לא קיים כבר. להיכן נעלמה איפה קפה ויכל עברתי ליד מגורי בשכונת בקעת הברכה", סיפר סמי.

הוא מתעניין בשחקנים מכבי ודורו מה עושים בוכה מרדכי יצקו, מנש, שטימר (שעבר לבית"ר), ברוך כנבנישתי, שלמה דרגן. שאל גם על שחקני בית"ר כרנבלום, חוקאל, סימון, הצטער לשמוע רק עכשיו ששטען ששור כבר איננו בחיים. נפטר לפני כמה שנים.

סיפר שמצבו טוב. בברזיל הוא עוסק בסחר בבגדים. במקום ימק"א, תולך לראות משחקי כדורגל במאקאנה, ומספר בתלהבות על הליגה הברזילית.

"טוב שלא באה קודם"
"דעתי לראות איך נראית הופעת ירושלים, אבל הגעתי ברויח כסיום השנה".

שובו של "סמי" הגדול

במשפחה פתוחה